

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5SŽ/14/2015
Identifikačné číslo spisu: 9015010084
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:9015010084.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a zo sudkyň JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci navrhovateľky: MAC TV, s.r.o., sídlom Brečtanová 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, zastúpená Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., sídlom Drotárska cesta 102, Bratislava, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/53/2015 zo dňa 29. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/53/2015 zo dňa 29. septembra 2015 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke u k l a d á zaplatiť súdny poplatok 500,- € do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozhodnutím č. RP/53/2015 zo dňa 29. septembra 2015 odporkyňa (ďalej aj „Rada“) rozhodla podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2005 Z.z.“) o tom, že navrhovateľka ako účastníčka správneho konania č. 610/SKO/2015 porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na programovej službe JOJ odvysielala dňa 13.03.2015 v čase o cca 20:35 hod. program Kandidát, ktorý označila ako nevhodný pre maloletých divákov do 15 rokov a ktorý obsahoval scény, ktoré naplnili hodnotiace kritérium „vulgárne vyjadrovanie, obscénne vyjadrovanie“, a ktoré s prihliadnutím na § 1 ods. 5 jednotného systému označovania (ďalej „JSO“) podmieňujú jeho klasifikáciu ako nevhodného a neprístupného pre maloletých divákov do 18 rokov, čím účastník konania jeho klasifikovaním ako nevhodného pre vekovú skupinu maloletých do 15 rokov nesprávne uplatnil JSO. Za uvedené bola navrhovateľke podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. uložená sankcia - pokuta určená podľa § 67 ods. 3 písm. c/

zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 663,- €.

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa uviedla, že požiadavka zaviesť a uplatňovať JSO ustanovený osobitným predpisom, zakotvená v § 20 zákona č. 308/2000 Z.z., vychádza z potreby ochrany maloletého diváka pred obsahom, ktorý by mohol mať negatívny vplyv na jeho osobnostný vývin. Táto požiadavka je formulovaná Európskym dohovorom o cezhraničnej televízii a taktiež jednoznačne zakotvená v právnom poriadku SR. Proporcionalitu je možné vnímať v dvoch rovinách. Prvou je obmedzenie slobody prejavu zakotvením určitých povinností v zákone č. 308/2000 Z.z. a druhou je obmedzenie slobody prejavu uplatnením konkrétnych zákonných ustanovení v konkrétnom prípade. Zakotvením povinnosti vysielateľa v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. prišlo k naplneniu prvej roviny proporcionality. Druhou rovinou proporcionality je obmedzenie slobody prejavu uplatnením konkrétnych zákonných ustanovení v konkrétnom prípade. Použitie obscénnych výrazov v uvedenom kontexte v kombinácii s vulgarizmami jednoznačne nezodpovedá nevhodnosti pre maloletých do 15 rokov, ako bol program označený. Pri určovaní výšky sankcie odporkyňa vychádzala zo závažnosti správneho deliktu, rozsahu a dosahu vysielania, miery zavinenia, následkov porušenia povinnosti, trvania správneho deliktu, spôsobu porušenia povinnosti, porušenie povinnosti už v minulosti a pokutu určila na 663,- €.

II.

Proti tomuto rozhodnutiu odporkyňa podala včas opravný prostriedok navrhovateľka a navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Uviedla, že vzhľadom na obrazovo-zvukového záznamu z vysielania členmi Rady je možné považovať za špecifickú formu ohliadky podľa § 38 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Vyhotovenie zápisnice o vykonaní dôkazu - ohliadky má pre vysielateľa zásadný význam, keďže je to významnou procesnou zárukou, pretože táto je objektívnym popisom priameho pozorovania a formalizovaným súhrnom. Vykonávanie dôkazov nemôže prebiehať kabinetným spôsobom a nie je možné zápisnicu o vykonaní dôkazu stotožňovať s prepisom/popisom skutkového stavu vyhotovenom zamestnancom Rady. Navrhovateľka zároveň poukázala na uznesenie rozšíreného senátu Najvyššieho správneho súdu ČR sp. zn. 7 As/57/2010-82 zo dňa 03.04.2012.

Ďalej navrhovateľka uviedla, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, pretože výrok musí obsahovať spôsob spáchania skutku, kedy mala navrhovateľka porušiť povinnosť.

Ďalej poukazovala navrhovateľka na nedodržanie zásady proporcionality, nakoľko neexistuje naliehavá spoločenská potreba na tom, aby došlo k takémuto obmedzeniu slobody vysielateľa. Prostredie internetu nie je zo strany štátu regulované a populácia často mladšia ako 15 rokov veku má možnosť a oboznamuje sa s obsahom ďaleko neprístupnejším, ako bol údajne odvysielaný obsah programovej služby zo strany vysielateľa. Uviedla, že je diskriminačné, keď povinnosť označovať vysielané programy grafickým symbolom JSO Rada uplatňuje len voči slovenským prevádzkovateľom televíznych staníc. Samotné upútavky na vlastný program, ktoré bezprostredne predchádzali textovej informácii predstavujú kontext, ktorý naznačuje, že obe časti vysielania je potrebné vnímať ako jeden celok. Požiadavka Rady formalisticky označovať každú časť vysielania, nie je v súlade s účelom predmetného ustanovenia.

III.

Odporkyňa sa vyjadrila k podanému opravnému prostriedku navrhovateľky a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie potvrdil. V dôvodoch uviedla, že záznam vysielania je jedným z podkladov pre rozhodnutie v správnom konaní, na ktorom je jednoznačne zaznamenaný skutkový stav. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Rada dala navrhovateľke možnosť, aby sa vyjadrila k jeho podkladu a spôsobu jeho zistenia, čo aj navrhovateľka urobila. Podkladmi pre vydanie napadnutého rozhodnutia boli písomný prepis/popis skutkového stavu, záznam vysielania a písomné vyjadrenie navrhovateľky. Z povahy záznamu vysielania je zrejmé, že je možné sa s ním oboznámiť len jeho vzhľadom a toto vzhľadom je nevyhnutnou súčasťou zistenia

skutkového stavu veci. Prepis/popis skutkového stavu nie je možné stotožňovať so zápisnicou o vykonaní dôkazu, nakoľko písomný prepis/popis skutkového stavu je iba nevyhnutným prejavom zásady písomnosti správneho konania. Skutkový stav je najhodnovernejšie zachytený len v podobe záznamu vysielania. Sama navrhovateľka nenamietala rozpor medzi skutkovým stavom popísaným v napadnutom rozhodnutí a predmetným záznamom. Obdobná námietka bola už vznesená v konaní 2SŽ/3/2009, 3SŽ/66/2009, 5SŽ/8/2010, 3SŽ/22/2012 atď., v ktorom najvyšší súd postup odporkyne potvrdil. Odporkyňa opätovne zopakovala, že proporcionalitu je potrebné vnímať v dvoch rovinách. Skutočnosť, že navrhovateľka nevidí naliehavú spoločenskú potrebu v uplatňovaní JSO v televíznom vysielaní neznamena, že táto potreba v spoločnosti neexistuje, práve naopak existuje, keďže zákonodarca ju stanovuje osobitným predpisom - vyhláškou č. 589/2007 Z.z. Navrhovateľka nemôže stotožňovať oblasť internetu s televíznym vysielaním a odpútať tak pozornosť od nerešpektovania zákona. Ako vyplýva z JSO, účelom tohto právneho nástroja je informovanie rodičov prostredníctvom poskytovania jednoduchej informácie o vekovej vhodnosti konkrétnej zložky programovej služby.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a § 64 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z.z. a na pojednávaní súdu dňa 29.11.2016, po preskúmaní dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu č. 610/SKO/2015, vrátane obrazovo - zvukového záznamu dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený súdu vyplýva, že v tejto veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania zo dňa 27.01.2015, ktoré bolo doručené advokátovi navrhovateľky dňa 17.02.2015. V spise je pripojený obrazovo - zvukový záznam predmetného programu, opätovná výzva na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie, vyjadrenie navrhovateľky k oznámeniu o začatí správneho konania, zápisnica o hlasovaní Rady zo dňa 09.06.2015 a napadnuté rozhodnutie Rady.

Úlohou najvyššieho súdu v zmysle námietok navrhovateľky bolo posúdiť, či navrhovateľka od vysielaním týchto programov porušila zákonné ustanovenie špecifikované odporkyňou v rozhodnutí a či sankcia bola uložená v súlade so zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p., pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Úlohou senátu najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na programovej službe JOJ dňa 13.03.2015 v čase o cca 20:35 hod. odvysielala program Kandidát, ktorý označila ako nevhodný pre maloletých divákov do 15 rokov a ktorý

obsahoval scény, ktoré naplnili hodnotiace kritérium „vulgárne vyjadrovanie, obscénne vyjadrovanie“, a ktoré s prihliadnutím na § 1 ods. 5 jednotného systému označovania (ďalej „JSO“) podmieňujú jeho klasifikáciu ako nevhodného a neprístupného pre maloletých divákov do 18 rokov, čím účastník konania jeho klasifikovaním ako nevhodného pre vekovú skupinu maloletých do 15 rokov nesprávne uplatnil JSO.

Za uvedené bola navrhovateľke podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. uložená sankcia - pokuta určená podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 663,- €.

Podľa § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti sú vysielateľ televíznej programovej služby a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie povinní na ochranu maloletých zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania ustanovený podľa osobitného predpisu (ďalej len „jednotný systém označovania“).

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti sú vysielateľ televíznej programovej služby a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie povinní na ochranu maloletých zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania ustanovený podľa osobitného predpisu.

Podľa § 6 ods. 5 JSO, programy alebo iné zložky televíznej programovej služby klasifikované ako nevhodné pre vekovú skupinu maloletých do 7 rokov, do 12 rokov, do 15 rokov alebo nevhodné a neprípustné pre vekovú skupinu maloletých do 18 rokov a programy alebo iné zložky televíznej programovej služby klasifikované ako vhodné pre vekovú skupinu maloletých do 7 rokov, od 7 rokov, do 12 rokov, od 12 rokov alebo od 15 rokov sa označujú grafickým symbolom jednotného systému označovania po celý čas vysielania týchto programov alebo iných zložiek televíznej programovej služby v pravom alebo ľavom hornom rohu televíznej obrazovky. Upútavka k programu sa označí totožným grafickým symbolom ako samostatný program.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2013, rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 663,- € do 66 387,- € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 99,- € do 19 916,- €, ak nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov alebo iných zložiek programovej služby (§ 20 ods. 4).

Najvyšší súd po oboznámení sa so spisovým materiálom vrátane priloženého záznamu programu (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.) v súlade s názorom odporkyne mal za to, že konanie navrhovateľky, keď odvysielaním programu, ktoré naplnili hodnotiace kritérium „vulgárne vyjadrovanie, obscénne vyjadrovanie“ a jeho neoznačením ako nevhodného a neprístupného pre maloletých divákov do 18 rokov, naplnilo skutkovú podstatu porušenia § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z..

Z uvedeného podľa názoru najvyššieho súdu nesporne vyplýva, že navrhovateľka porušila povinnosť jej danú z ustanovenia § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. pretože nesprávne uplatnila JSO. Podľa názoru najvyššieho súdu nemožno opomínať, že maloletí sú najnáchylnejšou a najcitlivejšou skupinou na preberanie vonkajších vplyvov a vzorov pri formovaní vlastného individuálneho rebríčka hodnôt, zvlášť z masmédií.

K námietke navrhovateľky týkajúcej sa k prepisu/popisu posudzovaného programu, senát najvyššieho súdu uvádza, že odporkyňa vyhotovila takýto prepis zo záznamu vysielania pre účely správneho konania. S týmto navrhovateľku v rámci administratívneho konania oboznámila a poskytla jej možnosť vyjadriť sa k obsahu prepisu vysielania, ako k podkladu pre rozhodnutie, o čom svedčí i opätovná výzva na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní a ktorá je súčasťou pripojeného administratívneho spisu, pričom však navrhovateľka v rámci správneho konania nenamietala konkrétne rozpory predmetného prepisu/popisu vysielania so záznamom vysielania posudzovaného programu. Čo sa týka námietky navrhovateľky, že oboznámenie sa s obsahom záznamu je vlastne vykonanie dôkazu ohliadkou a bolo povinnosťou odporkyne spísať o vykonaní dôkazu ohliadkou podľa § 22 ods. 1 správneho poriadku zápisnicu, najvyšší súd uvádza, že v žiadnom prípade nie je možné považovať vzhľadnutie záznamu za vykonanie dôkazného prostriedku ohliadkou. Dôkazný prostriedok - ohliadka je oboznámenie sa s vonkajšími znakmi hnutelnej alebo nehnuteľnej veci, nejde však o oboznámenie sa s jej obsahom, ako v prípade záznamu z vysielania.

K námietke navrhovateľky týkajúcej sa porušenia zásady proporcionality a údajnej diskriminácie navrhovateľky najvyšší súd má za to, že keďže je stanovená povinnosť uvedená v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., zákonodarca dal jednoznačne najavo naliehavú spoločenskú potrebu pre označovanie programov v televíznom vysielaní podľa vekovej vhodnosti. Pokiaľ ide o zásadu proporcionality, odporkyňa sa dostatočne vysporiadala s touto námietkou a je potrebné zdôrazniť, že existuje naliehavá spoločenská potreba na uplatňovanie JSO, pretože rodič musí mať právo rozhodnúť sa podľa určitých kritérií, ktoré programy sú, alebo nie sú vhodné pre maloletých. Porovnávanie uvedeného porušenia JSO s prostredím internetu, kde takáto regulácia zabezpečená zo strany štátu absentuje, považuje za najvyšší súd za bezvýznamné.

Čo sa týka námietky navrhovateľky ohľadom údajnej nezrozumiteľnosti výroku napadnutého rozhodnutia, najvyšší súd má za to, výrok plne vyhovuje kritériám správneho konania. Pokiaľ ide o spôsob spáchania, vo výroku stačí uviesť, že odvysielaním, pričom špecifikácia je uvedená v odôvodnení rozhodnutia.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení, najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené napadnuté rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu v znení účinnom od 1. októbra 2012, podľa ktorého je navrhovateľka povinná zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 500,- €.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemala úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011) jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.